

Rapport over ophold i Det Danske Institut i Athen's lejlighed ved Maggina 1, februar og marts, 2019

Skrevet af stipendiat-modtager Sven Vinge.

Jeg var den glade første stipendiatmodtager til at tage den nye lejlighed i stuetagen på Maggina 1 i brug og var enormt glad for at være blevet tildelt et to-måneders langt ophold i Athen. Det har været et helt fantastisk ophold, hvor jeg næsten fik en hel hverdag op at køre i Athen. Jeg arbejdede både i lejligheden og ved Det Nordiske Bibliotek nær Akropolis, hvor de har et godt udvalg af bøger, udemærkede læsesale, etc. Mine ugentlige indkøb af dejlige grøntsager, frugt, fisk, etc. foregik ved det lokale marked, der er nær Maggina, hver lørdag. Udover mine studier og skriverier tillod det lange ophold også et par gode løbeture, museumsbesøg, besøg på Kaisariani-klosteret og dernæst bestigning af bjerget Hymmetus mod vest mm.

Mit arbejde i Athen var en rejse tilbage i dramaets historie. Jeg er filminstruktør og har undervist i manuskriptskrivning og dramaturgi ved henholdsvis SDU i Odense, Den Norske- og Den Danske Filmskole. Et nyere tiltag på de kunstneriske uddannelser i Danmark, gjorde, at jeg valgte at søge arbejdsro og mulighed for at studere klassisk græsk teater i Athen. Uddannelserne forsøger at etablere en form for forskning, der kan sidestilles med akademiske studiers Ph.d.-forløb. Det kaldes Kunstnerisk Udviklingsvirksomhed (KUV).

I løbet af de to måneder fik jeg hovedsagligt studeret klassiske stykker af Aischylos, Aristofanes, Euripides og Sofokles men også genlæst en del Aristoteles, da det er mit ønske en dag at skrive et værk om dramaturgien (og dens historie) men udgive det som en 'dialog med Aristoteles'. Efter de klassiske græske stykker og Aristoteles værk om dramakunsten (Poetikken), valgte jeg at følge sporet videre, læse komedien "Amphitryon" af italienske Plautus samt landsmanden Horatius værk om digterkunsten "Ars Poetica". Det var enormt inspirerende og jeg fortsatte længere op mod vores tid, eksempelvis med engelske John Drydens dialog "An Essay of Dramatick Poesie". Hvad jeg særligt fandt interessant er digtere/dramatikere som Horatius og Dryden, der skriver *om deres kunst* gennem et poetisk værk (henholdsvis på *vers* og i *dialogform*) – en form, vi sjældent ser i dag, men som kunne være interessant ift. at formidle resultater fra KUV.

Sideløbende med mine bredt orienterede studier af klassiske dramaer (der i øvrigt også stod på lidt Shakespeare og "Game of Thrones"), stod arbejdsopholdet på at skrive et oplæg til et Kunstnerisk Udviklingsarbejde (altså denne nye forskningsmulighed ved kunstneriske uddannelser), vi søger at igangsætte som et samarbejde mellem Den Danske- og Den Norske Filmskole. Det var først i Athen, at jeg følte projektets virkelig fandt dets form og jeg er sikker på arbejdsroen til fordybelse hjalp mig i mål. Projektet bærer arbejdstitlen: "The Media Agnostic Poet" og skal gennem produktionen af to værker, en *tværmediel* installation og et klassisk filmmanuskript, reflektere over, hvordan kunstnere (særligt filminstruktører og manuskriptforfattere) kan finde inspiration i at arbejde med andre medier og udfordre deres historie i disse, ex. som teater eller skønlitteratur, før de former dem som film. Uden opholdet i Athen, tror jeg ikke, jeg ville have kunnet prioritere arbejdet med at få skrevet den udvidede projektbeskrivelse til forskningsprojektet, som jeg nu til sommer er kaldt til samtale om ved det Norske CEFIMA-program, samt er i dialog med Den Danske Filmskole om, hvordan kan forankres i uddannelserne. Jeg underviser i efteråret i dramaturgi ved Filmskolen og mit arbejde i Athen har, udover at danne grundlag for forskningsoplægget, også inspireret mig med nye eksempler, jeg kan inddrage i min undervisning.

Som nævnt er det mit ønske en dag at skrive en slags dialog med Aristoteles om dramakunsten. Ofte, når jeg gik rundt i Athens kaotiske gader eller besøgte de overrumplende ruiner, havde jeg en sådan dialog kørende i baghovedet: Hvad ville Aristoteles sige til vores nye interaktive medier eller bare filmmediet, der på en helt ny måde tilbyder en *mimisis* (efterligning) af virkeligheden, som ikke eksisterede dengang? Det er altid interessant at trække tråde tilbage i historien: Tv-seriers format, der kan sammenlignes med Odysseens episodiske struktur eller de triologier, som dramatikere opførte i teaterkonkurrencerne, der igen minder om vores tids filmfestivaler. Aristoteles skelner stærkt mellem tragedie og komedie, men hvad med blandingsformer, hvor det oftest anbefales, at man veksler mellem det alvorstunge og komiske, som vi eksempelvis ser i den ellers helt klassisk opbyggede "Festen" og serien "Game of Thrones" men faktisk allerede i Plautus komiske greb i "Amphitryon", et stykke, han selv omtaler som en tragikomedie indledningsvist.

Alt dette og meget til gav arbejdsopholdet i Athen mig lejlighed til at tænke og reflektere over. Jeg er meget taknemmelig for at have fået tildelt opholdet og glæder mig til det videre arbejde.

Sven Vinge